

Csendben, nyugalomban

Közös karácsonyi ünneplésre került sor az apátsági udvarban

Az emberek különböző helyekről, programokról, irányokból gyűltek az óriás adventi koszorú köré.

A legutoljára azok csatlakoztak, akik *Kapitány Dénes* orgonaművész koncertjét hallgatták a Bazilika Minorban. A Látogatóközpont fényei azt jelezték, hogy ettől az évtől újra élet van az épületben. Az apátság díszlépcsőházában művészdiákok rajzait lehetett megtekinteni. A főbejárattól balra még tartott a kézműves vásár, házi süteményeket, forralt bort, teát kínáltak. A templomkapu előtt a Szent Család várta a negyedik gyertya meggyújtására érkezőket...

Huszár G. Lőrinc plébános atya köszöntötte az egybegyűlteket, az ünnepi beszédek sorát pedig *Dékány Á. Sixtus* apát nyitotta meg. A szónok egy hasonlattal élt: ahogy különböző mesterségek képviselői – legyen az fodrász, kozmetikus, orvos –, úgy Jézus Krisztus, az „Istengyermek” is akkor tud velünk kezdeni valamit, ha a rendelkezésére bocsátjuk magunkat.

„A Messiás azért született meg, hogy a maga képére alakítson minket” – fogalmazott. Kérdései, tanácsai – így például az, hogy adunk-e magunknak időt elcsendesedni, vagy, hogy ne csak a külsőségekre koncentráljunk, hanem az Isten és a közöttünk lévő kapcsolatra is – a várakozáshoz kapcsolódóan hangzottak el, de bármikor aktuálisak lehetnek.

Adunk magunknak időt elcsendesedni? - kérdezte Dékány Á. Sixtus, a ciszterci rend főapátja

Ottó Péter polgármester arra hívott fel, hogy álljunk meg a nagy rohanásban, hadd érhessen minket utol a lelkünk, menjünk be egy csendes, nyugodt szobába, ülünk le, adjunk magunknak félórát, hunyjuk be a szemünket, gondoljunk nagyon régi karácsonyokra, amikor gyermekek voltunk. A gyermeki tisztaságból – mint örömforrásból – jó lenne valamint

átmenteni a felnőttkorba is – mondta a polgármester, aki örömét fejezte az adventi közös ünneplésért, s köszönetet mondott a szervezőknek.

Ezt követően a ciszterci rend főapátja a koszorú körül játszadozó gyerekekkel együtt gyújtotta meg a negyedik gyertyát, majd a Zircen jelenlévő másik négy egyházközség képviselői mondták el ünnepi gondolataikat.

A negyedik gyertya is meggyúl az óriás adventi koszorún

Földesi Tamás pünkösdista lelkipásztor arról beszélt, hogy Jézus Krisztust milyen sok néven illeti a Szentírás, a „megszabadító”, a „megtartó” és az Immánuel, azaz „velünk élő Isten” egyaránt használatos kifejezés. Hangsúlyozta, nem a csecsemőt, nem a gyermeket látták benne, hanem azt, akivé Isten adta őt az emberiségnek. A hatórás harangokat kongatták meg, amikor továbbkerült a szó a baptista gyülekezet helyi vezetőjéhez. *Petrik Péter* az adósság elengedésére kérte az embereket. Nem a pénzbeli tartozásra gondolt – bár példaként egy erről szóló történetet is idézet a Bibliából –, sokkal inkább a lelki sérelmekre, amikor valaki elfelejtett bocsánatot kérni tőlünk. Hozzátette: nem könnyű, de érdemes mindezt megtenni. *Szagos Csaba* evangélikus lelkész azzal az igével köszöntötte a jelenlévőket, ami Betlehemben hangzott el, ahogy az angyalok üdvözölték a pásztorokat. *Vecsey Katalin* református tiszteletes szintén egy igével készült a negyedik adventi gyertya meggyújtására, amely így szól: „Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért”.

Az ünneplők végül közösen elmondták a Krisztus Urunktól tanult imát.

Kelemen Gábor